

Chương 644: Scarlett (6) - Xúc Cảm Chân Thành

(Số từ: 2895)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

19:28 PM 11/12/2023

Trên thực tế, sự lo lắng của Ludwig là vô nghĩa.

Sự lo lắng của anh xuất phát từ nỗi sợ Ma vương hoặc thế lực khác có thể tiếp cận Scarlett, nhưng ngay lúc Ludwig đến, Ma vương đã ở bên Scarlett.

Khi Scarlett hỏi thời gian, Ludwig chỉ nói rằng anh có thể đợi nhiều nhất là vài giờ.

Khi Scarlett yêu cầu được ở một mình, Ludwig bảo cô hãy tập trung suy nghĩ trong khi anh đi dạo và đi đâu đó.

Scarlett không biết rằng Ludwig đã đến Đại học Phép thuật Temple.

Ludwig đã thay đổi một cách kỳ lạ ở một thời điểm nào đó.

Cô biết sự thật, nhưng cô không thể biết Ma vương đã làm gì và ở đâu trong suốt thời gian qua.

Cuối cùng, cả hai đều khiến Scarlett sợ hãi.

Cô tin tưởng cả hai, nhưng giờ cô không thể không sợ họ.

Cô tìm cách trở về phòng ký túc xá của mình.

"Có chuyện gì xảy ra thế?"

Con mèo đã biến trở lại thành Ma vương và Scarlett yêu cầu anh giải thích.

Dù sợ hãi nhưng cô phải biết tình hình đang diễn ra như thế nào.

Ma Vương thận trọng nhìn ra ngoài cửa sổ.

Anh đang kiểm tra xem Ludwig có ở gần không, có thể là đang theo dõi chuyển động của Scarlett.

Không có kẻ nghe lén ở gần, Ma vương bắt đầu nói.

"Cậu có nhớ đội quân kỳ lạ mà chúng ta đã thấy trong trận chiến Wallen lần trước không?"

"Ừm, rõ ràng..."

Mọi người đều đã chứng kiến sức mạnh của đội quân đặc biệt này.

Tất cả họ đều có ý tưởng rằng đó chính là sức mạnh thực sự mà Đế quốc đã che giấu bấy lâu nay.

“Giải thích cho chính xác thì có hơi khủng khiếp, nhưng đội quân đó thực sự giống với Golem.”

"Golem... cậu nói gì?"

"Đúng vậy."

Reinhardt lặng lẽ gật đầu.

"Golem làm từ xác chết."

Nghe những lời đó, Scarlett không khỏi thở dốc.

Cũng như Ludwig không có ý cho Scarlett nhiều thời gian, Ma Vương cũng không có nhiều thời gian để giải thích mọi chuyện với cô.

Đế quốc đã khai thác được sức mạnh nào, những người được hồi sinh đó là ai.

Và ai chịu trách nhiệm cho những thí nghiệm đó.

Nghe tất cả những câu chuyện này trong thời gian ngắn như vậy khiến Scarlett chết lặng.

Có quá nhiều tiết lộ kinh hoàng.

Và những người chịu trách nhiệm cho những thí nghiệm đó từ lâu đã là Christina, Louis và Anna, những người đã bình tĩnh trò chuyện với cô.

“Gần đây, Ludwig đã được cấy ghép một trong những cánh tay đó.”

"Ludwig... đã trải qua một cuộc phẫu thuật Chimera?"

“Ừm, còn có thể là gì nữa?”

Trước câu hỏi của Ma Vương về việc liệu có ma thuật nào khác có khả năng đó hay không, Scarlett không nói nên lời.

Chiến tranh đã khiến quá nhiều thứ có thể xảy ra.

Scarlett không khỏi cảm thấy tim mình thất lại khi nghĩ đến việc Ludwig muốn quay trở lại chiến trường đến mức cần đến ma thuật như vậy.

Nhưng đồng thời, cô không thể không thắc mắc.

Đó là một đội quân tàn bạo và khủng khiếp, nhưng cuối cùng, đó là một đội quân cần thiết.

Là một đội quân được thành lập để kết thúc chiến tranh, đó chẳng phải là một lực lượng cần thiết ngay lập tức sao?

"Nhưng... tại sao tôi lại quan trọng nếu tôi có thể vô hiệu hóa đội quân đó?"

Lời còn chưa dứt, Scarlett tự nhiên nhận ra.

—Sau Thảm Hoạ Cổng.

Ma vương đang nói về những gì sẽ xảy ra tiếp theo.

Ai đó có thể lợi dụng cô, Ludwig đã nói.

“Sau khi Thảm Hoạ Cổng kết thúc... Cậu có muốn tôi tiêu diệt đội quân đó giúp cậu không...?”

Nó không chỉ là lực lượng mạnh nhất trong lịch sử loài người mà còn là lực lượng mạnh nhất trong lịch sử.

Scarlett có thể dễ dàng vô hiệu hóa đội quân đó bằng khả năng của mình.

Giống như việc cô đã biến những con Golem thành sắt vụn ngay lập tức, cô cũng có thể làm điều tương tự với đội quân đó. Lực lượng hùng mạnh nhất trong lịch sử sẽ dễ dàng trở nên bất lực.

"Đúng vậy."

Ma vương gật đầu.

"Ludwig nói đúng."

Không có ý định phủ nhận, Ma Vương lên tiếng.

"Ludwig thực sự đã quay lại để bảo vệ cậu và tôi định sử dụng cậu."

Không có lý do gì để bào chữa hay hợp lý hóa.

Dù có vẻ đáng ngờ đến đâu thì những lời của Ludwig về việc bảo vệ Scarlett đều là sự thật.

Dù nguy trạng tốt đến đâu thì sự thật của Ma vương là anh phải sử dụng Scarlett.

Ludwig đã vội vã quay lại Temple để bảo vệ Scarlett khỏi vòng tay của Ma vương, và Ma vương thậm chí còn đến sớm hơn với mục đích lợi dụng cô.

Không tự chủ được, Scarlett run rẩy trước sự thừa nhận thẳng thắn của Ma vương.

“Chúng ta... thực sự phải chiến đấu sao?”

"..."

"Chúng ta không cần phải làm vậy, phải không? Cậu... chưa bao giờ muốn điều này. Cậu không phải là loại người muốn điều này."

"..."

“Nhiều người đã chết hoặc bị thương vì Thảm Hoạ Công, và bây giờ, thậm chí trước khi nó kết thúc, chúng ta phải nghĩ đến trận chiến tiếp theo sao?”

Trước lời cầu xin tuyệt vọng của Scarlett, Ma vương lặng lẽ dựa vào tường.

"Ừm, có lẽ chúng ta không cần phải chiến đấu. Ai biết được?"

"Vậy sau khi mọi chuyện đã ổn định, chúng ta không thể sống ở nơi của mình được sao? Nếu không có chiến đấu thì quân đội chẳng có ý nghĩa gì cả."

"Đó là sự thật, chắc chắn."

Một đội quân dù mạnh đến đâu cũng chẳng có ý nghĩa gì ở ngoài chiến trường.

Trên vùng đất rộng lớn này, nơi phần lớn đã trở nên trống rỗng vì vô số người chết, chẳng phải họ có thể sống ở nơi riêng của mình sao?

Scarlett không hiểu tại sao họ lại phải chuẩn bị cho trận chiến tiếp theo ngay sau khi trận chiến vừa kết thúc.

"Tình hình đã thay đổi quá nhiều so với trước đây."

"Thay đổi... thế nào?"

"Cậu có biết tình hình ở Đế quốc không? Cậu thậm chí còn biết ít hơn về tình hình của các Lực lượng Đồng minh."

Scarlett đã rời xa Đế quốc một thời gian dài nên không biết nó hoạt động như thế nào.

Cô đương nhiên cũng không biết bầu không khí của Lực lượng Đồng minh, vì cô không ở vị trí có thể đưa ra những quyết định như vậy.

"Chúng ta đã đi quá xa để có thể dừng lại. Chúng ta đã làm quá nhiều đến mức phải từ bỏ và sống riêng ở nơi riêng của mình."

Đây không phải là món đồ chơi có thể dễ dàng cài đặt lại sau khi đã vui vẻ đủ.

Thế giới quá rộng lớn để chơi đùa.

Đó là lý do tại sao mọi thứ vẫn như cũ.

Không phải mọi thứ đều có thể bị vô hiệu hóa.

"Tôi không biết. Cuối cùng, hành động của tôi lần này có thể sẽ gây ra vấn đề lớn hơn. Điều đó có thể xảy ra."

Giống như tất cả các hành động được thực hiện để ngăn chặn Thảm Hoạ Công cuối cùng đã hoàn thành nó, một kết quả tương tự có thể xảy ra lần này.

Nhưng ít nhất, Scarlett biết rằng những sự kiện đang diễn ra trên thế giới không nằm trong âm mưu của Ma Vương.

Đây không phải là âm mưu của Ma vương mà là sự thất bại của anh.

Ngay cả sau khi trải qua thất bại thảm hại đó, Ma vương vẫn xây dựng được thứ gì đó một lần nữa.

"Đó có thể là một hành động ích kỷ. Việc tôi cố gắng làm lại điều gì đó sau khi thất bại một lần có thể khiến ai đó cảm thấy

ghê tởm, thậm chí không thể tha thứ. Và thực sự có những người cảm thấy như vậy."

"..."

"Nhưng tôi đã đi quá xa để dừng lại. Tôi không biết hành động của mình sẽ dẫn đến kết quả gì, nhưng dừng lại ngay bây giờ, như thể chưa từng có chuyện gì xảy ra, sẽ là sai lầm lớn nhất mà tôi có thể mắc phải."

Nếu anh ấy không muốn làm điều đó thì anh ấy không nên làm gì cả.

Nếu việc gì đó đã được bắt đầu thì nó phải được xem xét đến cùng.

Mọi thứ đã được xây dựng sẽ sụp đổ ngay lúc anh bỏ cuộc giữa chừng.

Ma Vương cũng không biết câu trả lời hoàn hảo.

Tuy nhiên, anh biết chắc một điều: câu trả lời sai hoàn hảo.

Tại thời điểm này, một nửa Quân đội Hoàng gia và một nửa Lực lượng Đồng minh đã bị nuốt chửng.

Chạy trốn khỏi mọi thứ, giả vờ như không có chuyện gì xảy ra.

Đó là câu trả lời sai hoàn hảo.

"Tôi sẽ không phủ nhận rằng giúp tôi là một lựa chọn rất mạo hiểm. Và tôi cũng sẽ không nói rằng giúp tôi là lựa chọn đúng đắn. Suy cho cùng, có thể tôi đã sai."

"..."

"Tôi cũng không biết câu trả lời. Và tôi biết những người muốn giết tôi có lý do chính đáng, và tôi không có lý do gì để họ tức giận với tôi. Dù sao, tất cả những chuyện này xảy ra đều là do tôi."

Những người tìm cách giết Ma Vương cũng có lý do riêng, không ai có thể phủ nhận được.

Tuy nhiên, Ma vương có một con đường mà anh muốn đi theo.

Anh đã đi quá xa để có thể quay lại.

Bây giờ, anh phải đi theo con đường đó, làm cho nó an toàn hơn và đảm bảo sự chắc chắn của nó.

Đó là thực tế duy nhất và tất cả các lựa chọn khác đều không còn nữa.

"Scarlett."

"..."

“Hãy giúp tôi.”

Ma vương nhìn cô gái tóc đỏ.

"Tôi cần cậu."

Trong đời, Scarlett chưa bao giờ nghe được một lời yêu cầu ngắn gọn nhưng chân thành như vậy.

Scarlett nhìn chăm chăm vào Ma Vương, toàn thân căng thẳng.

Không.

Cô nhìn Reinhardt.

Những ký ức từ lâu đã lướt qua cô.

Những ký ức tưởng như đã bị lãng quên và tan biến giữa chiến tranh và vô số cái chết.

Nhưng những ký ức đó, ẩn giấu đâu đó sâu thẳm trong trái tim cô, chắc chắn đang trôi dạt.

—Ma Vương.

Reinhardt là một người kỳ quặc.

Là sinh viên Class A, anh ta được đồn đại là có khả năng thậm chí còn yếu hơn so với các pháp sư Class B, nhưng anh ta luôn gặp rắc rối.

Không chỉ ở Class A mà cả ở Class B cũng có tin đồn rằng anh ta là một gã kỳ lạ.

Một người không nên dính dáng tới.

Reinhardt chắc chắn là loại người như vậy.

Nhưng đối với Scarlett, Reinhardt có một ý nghĩa hơi khác khi là một người xa lạ.

Vào một ngày nọ.

“Màu đỏ thì có gì sai?”

Anh đã bất ngờ nói những lời đó khi nhìn thấy cô bị Erich de Lafaeri bắt nạt.

Anh nói, những kẻ mạnh mẽ là chính nghĩa.

Chắc hẳn là sau khi anh ấy đã giành chiến thắng trong cuộc đấu tay đôi với một Senpai.

Sau khi giành được chiến thắng nhờ một phép màu kỳ lạ trong một cuộc chiến chắc chắn là liều lĩnh, Reinhardt đã nói như vậy.

Trong sự thật.

Khi đó Scarlett sợ Reinhardt hơn Erich.

Con đường của họ không giao nhau nhiều.

Nhưng Scarlett luôn dõi theo Reinhardt từ xa.

Giá như tôi có thể được như vậy.

Giá như tôi có được sự can đảm đó.

Đối với Scarlett, người đang co rúm lại vì sợ bị đuổi khỏi Temple, Reinhardt là một nhân vật gây sốc về nhiều mặt.

Trước khi cô biết điều đó,

Cô luôn dõi theo Reinhardt.

Cô muốn được giống như anh ấy.

Và thế là Reinhardt trở thành thần tượng trong lòng cô.

Theo cách đó,

Nhớ lại quá khứ tự nhiên mang lại những ký ức khác trong tâm trí.

Khi ký ức về thời gian đó hiện lên, Scarlett không khỏi mỉm cười trong tình huống này.

Không, đúng hơn là cô không thể không cười nhạo bản thân vì đã có những suy nghĩ như vậy trong tình huống này.

“Cậu có nhớ giải đấu không?”

"Hả... sao đột nhiên?"

Ma vương gật đầu với vẻ mặt bối rối trước câu hỏi của Scarlett.

"...Tôi nhớ."

Reinhardt không thể không nhớ lại khoảnh khắc đó khi Scarlett, người không có mối liên hệ nào với anh, đã nói với anh rằng anh là thần tượng của cô.

Những khoảng thời gian và sự kiện trong quá khứ đó đã bị chôn vùi trong vô số cái chết và nỗi buồn.

Tuy nhiên, vì chúng quá tầm thường nên chúng đã trở thành những khoảnh khắc quý giá.

Suy cho cùng, những ngày mà mọi thứ đều yên bình và không có vấn đề gì sẽ không bao giờ có thể quay trở lại.

"Lúc đó tôi đã nói với cậu rồi, có người không thích cậu, nhưng cũng có người thích cậu."

"Đúng vậy... cậu đã nói thế."

Do tính cách kỳ lạ của Reinhardt nên có rất nhiều người không ưa anh ta.

Nhưng kỳ lạ thay, ngay cả khi đó vẫn có người không ghét Reinhardt.

Cho dù không phải Ellen hay Harriet thì cũng có khá nhiều người rất thân với Reinhardt.

Có rất nhiều người không thích anh ấy, nhưng chắc chắn cũng có những người thích anh ấy.

‘Tại sao lại có người thích anh chàng đó? Tại sao lại có người đi chơi với một người như anh ấy?’

Có nhiều người nói xấu sau lưng họ.

Thấy vậy, Scarlett nhận ra.

"Cũng như tôi không thể khiến mọi người thích mình, tôi cũng không thể khiến mọi người ghét tôi. Tôi nhận ra điều đó khi quan sát cậu."

"Đúng... cậu đã nói thế."

Scarlett đã nhận ra điều đó.

Nếu không thể được mọi người yêu mến thì cũng không thể bị mọi người ghét bỏ.

"Kỳ lạ thay, có nhiều thứ đã thay đổi... đã thay đổi quá nhiều..."

Scarlett nhìn Reinhardt.

Sinh vật bây giờ được gọi là Ma vương.

“Cậu vẫn ở trong hoàn cảnh tương tự.”

Cũng như hồi đó có người ghét Reinhardt nhưng cũng có người thích anh ấy.

Điều tương tự cũng đúng với Ma vương.

Một số có thể ghét Ma vương đến mức muốn giết hắn, nhưng một số lại không thể ghét được anh.

Hoặc có lẽ, một số vẫn yêu mến Ma Vương.

Chỉ có quy mô đã phát triển từ Temple ra toàn thế giới.

“...Mọi chuyện sẽ như vậy sao?”

Như thể hiểu được cô đang nói gì, Ma vương mỉm cười cay đắng.

Trong Temple ngày xưa, Scarlett là một trong những người từng quý mến Reinhardt.

Nó khác với những người khác ở chỗ cô thích anh không phải vì tình yêu lãng mạn mà vì cảm giác ngưỡng mộ.

Reinhardt, người từng là thần tượng của cô, giờ đã trở thành Ma vương đáng nguyên rủa, cái tên thậm chí còn hiếm khi được nhắc đến.

Không, ngay từ đầu anh ta đã là Ma vương rồi.

Một sinh vật như vậy đã tìm kiếm cô trong một khoảng thời gian rộng lớn.

Và anh chân thành nhờ cô giúp đỡ.

Để giúp anh ấy.

Rằng anh cần cô.

Cô nên làm gì?

Ma vương có hoàn cảnh riêng của mình. Anh ấy nói rằng anh ấy không muốn điều này xảy ra, nhưng ai trong số những người biết hoàn cảnh của anh ấy có thể nói rằng anh ấy xứng đáng đứng trước lưỡi dao phán xét?

Nhưng điều ngược lại thì sao?

Làm sao tiếng kêu của những người cho rằng Ma vương phải chết lại có thể bất công được?

Có sự biện minh cho sự công bình, nhưng cũng có sự biện minh cho cái chết.

Ma vương là một sự tồn tại mâu thuẫn.

Giống như Ma vương có lý do riêng của mình,

Những người mong muốn cái chết và sự hủy diệt của Ma vương cũng có lý do riêng của họ.

Nếu như ai cũng có lý, ai cũng có lý do riêng, vậy cô nên chọn cái gì đây?

"TÔI..."

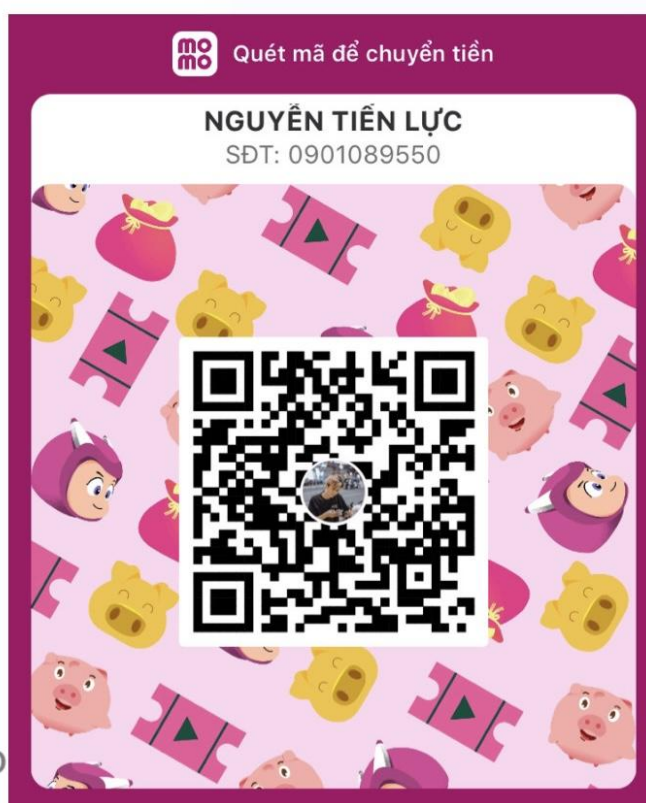
Ở ngã tư lựa chọn, Scarlett từ từ mở miệng.

<Trans Note>

Scarlett: “TÔI... iu cậu.” 🐧

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

**THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:**

Thanks For Reading